

Sreča

Legel sem pod hrast košati,
zagledal v modro se nebo,
občudoval sem vsemoč božjo:
bilo mi v srcu je sladko.

Oglasil slavček se je mili,
zapel je pesem žalostno...
In legla name je otožnost:
bilo mi v srcu je težko.

Sen kmalu mi zatisnil veke,
zastri trudne je oči,
zasanjal sem o svetu sreče,
ki žal neznano kje leži...

Niko Koritnik

Na morje ...

Sonce je zdaj pa zdaj radovedno pogledalo izza oblakov na vesele licejke, ki so odhajale na morje. Vse nemirne so stopicale po kolodvoru in se bale, da bi jim ne ušel vlak, ki jih bo popeljal v daljni Split, na sinji Jadran. Le napol so poslušale zadnje nauke staršev, ki jim ni bilo prav nič všeč, da odhajajo njih ljubljenske za štiri dni v neznane kraje same, brez mamic in papanov, v kraje, polne neskončno slane vode, v katerih mrgoli morskih psov in drugih takih nevarnih živali.

Drug za drugim so odhajali vlaki iz Ljubljane, da so delali prostor licejkam, ki so se srečne utaborjevale v vagonih. Počasi so tekle zadnje minute in cela večnost je minula, preden je zaropotal stroj in so vagoni zapeli svojo enakomerno pesem. Robčki so zamahali v slovo, da so se svetlo odražali od temnih sten vlaka, in radostni vzkliki so zamirali v hrupu ter se spajali s tuljenjem siren, ki so oznanjale opoldanski počitek.

In ko je na obzorju otemnel obris nebotičnika, so bile pozabljene vse velike skrbi malih gospodičen in v njih srca se je naselila neugnana radost, da so se smejale prav vsemu, še celo muhi, ki je zašla med nje in ni znala več poti na prosto.

Nad Krasom so še ležale megle, ko so dekleta, še vsa zaspana po neskončno dolgi noči v vlaku, že prav veselo klepetala in si pripovedovala o težkem počitku minule noči. Z radovednimi očmi so zrle na obzorje in čakale, kdaj se bo v daljavi zasvetilo morje. In — ko je sonce pobožalo sive kraške skale in so rože vzdignile svoje glave, se je daleč nekje zaiskrilo, da so se oči zaprle ob preveliki svetlobi in je zatrepetal srce, ko je v vsej tej krasoti zasutilo morje.

Gorko je sonce ogrevalo splitsko obalo, ko so se svetli valčki zgrnili nad navdušenimi licejkami in je slana voda ohladila razgreta dekleta. Vesel smeh se je razlegal nad gladino, da so galebi začudeno gledali vso to razposajeno mladost in se je sonce smejalo neugnanemu veselju.

Toda ure so tekle, dnevi so minevali in le neizbrisen spomin je ostal od brezkončnih lepot, ko se je ladja lahko zibala na odprtem morju, ko se je sinjina neba spajala z modrino morja in so naše lepe pesmi kipele proti nebu. In naslednji dan, ko so po mračnih hodnikih kliške trdnjave odmevali vzdihni občudovanja do nepremagljive moči slavnih prednikov in na večer, ko se je razsvetljeni Split zrcalil v mirnem morju in se je luna smejala z jasnega neba.

Štirje dnevi so minuli dekletom ko sladek sen in široko so v noč ob uri odhoda odprle oči, da bi si vtisnile v spomin ves bajni Split, in iz src jim je privrela pesem »Oj, zdaj gremo...« in se gubila v daljavi.

Jana Podkrajškova

»Zvonček« prihodnje leto

Spet je za nami deset mesecev napornega šolskega dela, ki smo ga — hvala bogu — po večini opravili z uspehom. »Zvonček« pa, ki nas je vse šolsko leto zvesto spremljal, zabaval in učil, s tem zvozkom zaključuje svoj 37. letnik. Upam, da ste bili vsi prav zadovoljni z njim, saj je v njegovih pestri vsebini vsak lahko našel zase kaj zanimivega in spodbudnega.

Tudi za novi, 38. letnik našega »Zvončka« je uredništvo pripravilo svojim dragim čitateljem mnogo mihaune, poučne in zabavne robe. Izostala tudi ne bodo razna posebna presenečenja za radovedne oči in vedoželjne glave naših mladih naročnikov.

»Zvonček« bo dobil spet drugo lepo opremo in bo — kakor dozdaj — vedno bogato ilustriran. Po vsebini pa bo skušal letošnji letnik še prekositi. Čitali boste v njem zgodbe, pravljice, pripovedke in črtice, ki se nam bodo globoko vtisnile o srce in spomin. List bo tudi še nadalje poln pestrega drobiža in pretkanih ugan. Polička športnega strička, ki se vam je letos tako prikupila, bo obširnejša kakor doslej. List bo tudi v novem letniku sprotil poročal o vsem, kar se bo pri nas doma in daleč v pisnem, hrupnem svetu zgodilo zanimivega in važnega, in bo rad z vami pokramljal o čudovitem snovanju prirode in tehnike. Tudi na naše mlade glasbenike ne bo pozabil.

Prav iskreno pa vabi urednik v krog »Zvončkoviht« sotrudnikov vse nadebudne mlade pesnike in pisatelje, ki se zbirajo v naši rubriki »Iz mladih peres«. Tem bo v novem letniku odmerjen obširnejši prostor, kjer bomo pritoževali tudi ilustracije mladih risarjev.

Zdaj pa prav lepe, sončne počitnice vsem skupaj in na veselo svidenje v jeseni!